

Ἵποπτεύομεν ὅτι ἀποτυχοῦσης καμμιᾶς νέας μεσιτείας, ὃ κατεργαράκος Σιβιτανίδης θὰ συνεβλήθη μὲ κανένα φε-
ρετροποῖόν ἢ ἔμπορον πενθίμων ἱματισμῶν.

Ἀναγγελλομένης τῆς ἐκδόσεως ἡμερολογίου τινος ὑπὸ
ἐγγωρίου ἐφημερίδος, ἀνέγνωμεν μετ' ἐκπλήξεως τὰ ἐξῆς:
Ἄ' Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τούτῳ θέλουσι λάβει μέρος αἱ ἐξῆς Κυ-
ριαὶ καὶ Κύριοι: Στέφανος Ξένος, Νεοκλῆς Καζάζης, Σοφία
Σλήμαν κλπ.»

Ἄπο πότε οἱ δύο πρῶτοι Κύριοι γύρισαν τὸ φύλον;

Ἰδόντες τὸν ἐπ' ὀνόματι ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν φιλιπ-
πικὸν τῆς Ἐφημερίδος ἐναντίον τῶν οὐγγρικῶν ἵππων ὡς
ἀναγῶγων ἐνθυμήθημεν ὅτι προχθὲς ἀκόμη εἶδομεν ἀξιο-
ματικὸν τοῦ πεζικοῦ λίαν ἀρειμανίως ἀναμένοντα δύο στρα-
τιῶτας νὰ τοῦ προστοιμάσουν ἓνα παληάλογο πρὸς ἵππασίαν.

Ἐνῶ οἱ στρατιῶται διηυθέτουσαν τοὺς χαλινούς τοῦ ἵπ-
που, ὅστις οὔτε σημεῖον ἐδίδεδε ζωῆς, ὁ ἀξιοματικὸς δὲν ἔ-
παυε νὰ τοῖς λέγῃ:

— Κυττάξτε νὰ μὴ μοῦ τ' ἀγαριέψετε!

ΠΑΡΑ ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

ὁ κ. **Τσόχας** ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ καλλιτεχνικὸν θεα-
τρίδιον, διότι ἡ θέσις ἐκείνη εἶναι ἀληθῆς *Καλλιθέα*, πρὸς
δὲ καὶ ὁ πλησιέστερος σταθμὸς τῶν ἐκ τοῦ ἀθηναϊκοῦ φούρ-
νου ἐξερχομένων πρὸς τοὺς Κήπους τὸ θέρος.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ πρωθυπουργοῦ προκαλεῖ τὴν
προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἵσως διὰ νὰ ἐμ-
ποδίσῃ τὴν ἵδρυσιν τοῦ θεατρίδιου χάριν τῶν χρησῶν ἡθῶν.

Ἄν πρόκειται περὶ *χρησιῶν ἡθῶν*, ἡ διεύθυνσις τῆς
Ἀστυνομίας ἀντὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἵδρυσιν τοῦ θεατρίδιου,
δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐμποδιζούσα τὴν
κυκλοφορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος.

Ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦλάχιστον, δὲν πιστεύομεν νὰ νομιζῇ
ἡ ἐφημερίς τοῦ πρωθυπουργοῦ ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὰ χρη-
στά ἤθη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΟΔΙΤΟΥ

Λέγουσιν ἐνίοτε διὰ τοὺς ἀνδρας: χρεωστεῖ τὰ μαλλιά τῆς
κεφαλῆς του, διὰ τὰς γυναῖκας δύνανται πάντοτε νὰ λέ-
γουν: Πληρώνει τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς της.

*
**

Εἶδα τὸν βασιλέα εἰς τὸν περίπατον καὶ τὸν ἐλυπήθην.
Ἄν ποτὲ μοι προσενεχθῇ στέμμα θὰ τὸ ἀρνηθῶ, ἐνόσω δὲν
προστεθῇ εἰς τὸ σύνταγμα ἄρθρον ἀπαγορευδόν εἰς τοὺς ὑπη-
κόους μου νὰ μὲ χαιρετῶσι.

*
**

Συνήντησα χθὲς ὡραίαν κόρην εἰς τὸν περίπατον καὶ εἶ-
πα: Νὰ τὴν ἔκλεπτα. Τὴν συνήντησα πάλιν σήμερον κα-

τάφορτον ἐξ ἀδαμάντων εἰς ἓνα χορὸν καὶ εἶπα: Νὰ τῆς
τοὺς ἔκλεπτα.

*
**

Πόσοι ἐγένοντο ἐδῶ ἰδιοκτῆται ὑποθηκεύσαντες τὰς οἰ-
κίας των καὶ πόσοι μεγάλοι ὑποθηκεύσαντες τὴν συνείδη-
σίν των!

*
**

Ἐν Ἀθήναις αἱ βαναυσόταται ὕβρεις γράφονται εἰς τὰ
οὐρητήρια καὶ τὰς ἐφημερίδας. *Ceci vaut cela.*

*
**

Τί κονιορτός. Πρωτεῖνω τὸ ἐξῆς ἀπλούστατον νομοσχέ-
διον:

Ἢταν ὁ δήμαρχος δὲν βρέχει, πρέπει νὰ τοὺς ταῖς βρέχουν.

*
**

Αἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσιν ὥρατον οὐρανόν.

Προχθὲς ὁ καιρὸς

Κᾶτι ἐνθυμήθην: Ἢταν εἰς τὰς συναναστρώφας γίνεται
λόγος περὶ καιροῦ, σημεῖον ὅτι ἡ ὁμιλία ἐξηνητήθη καὶ πρέ-
πει νὰ φύγῃ. *Δοιπὸν . . . Au revoir.*

Νίκος

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Καλλιγᾶς. Οὐδὲν ἄλλο ἀκούω εἰμὴ φωνὴν βραχνὴν καὶ
βατραχώδη.

Γεωργατζᾶς. Δὲν εἶναι διόλου βραχνὴ, καὶ ἂν θέλῃς σοῦ
τὸ ἀποδεικνύω.

ΕΜΜΕΤΡΑ

ΥΠΟ Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΟΥ.

Θέλεις καλὰ νὰ γράψω τὴν γνώμην μου περὶ τῶν στί-
χων τοῦ κ. Ἵπερίδου, μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ νὰ γίνω
κριτικὸς. Ἐγέλασα κατ' ἀρχὰς, εἰρήσθω μεταξὺ μας, ἐπὶ
τῷ νέῳ μου ἀξιώματι, ὡς θὰ γελῶσιν ἴσως ὑπὸ τοὺς μύ-
στακὰς των τὰ δύο τρίτα τῶν βουλευτῶν μας—δὲν πιστεύω
οἱ ἄνθρωποι ν' ἀπέβαλον καὶ τὰ ἔσχατα κύτταρα τοῦ ἐγ-
κεφάλου—ὅταν ἡ θέλησις τῶν ἐκλογέων τοὺς ρίπτει ἐντὸς
τῆς βουλῆς—ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ὅπως ἐκείνοι πάντοτε, ἔθεώ-
ρησα σπουδαῖον τὸ πρᾶγμα καὶ . . . κρίνω.

Τρία τινὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν δυσχερεστάτων ἀλλαχού
θεωρουμένων, τὸ κρίνειν, τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὸ ἐφημερι-
δογραφεῖν ἠπλοποιήθησαν τόσον ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς εὐφυίας
ὥστε ἐγένοντο προσιτὰ εἰς πάντας, εἰς δίποδας ἀνθρώπους
καὶ . . . εἰς ἀπλὰ δίποδα. Τὸ νεαρόν μας
κράτος ὁμοιάζει ὀλίγον τὰς κούκλας τῶν παιδιῶν. Ἢτι
φορεῖ ἡ μαμμὰ, ἡ κορασίς θέλει καὶ ἡ κούκλά της νὰ τὴν
φορέσῃ. Τότε τὸ τυχὸν τεμαχίδιον ὑφάσματος μεταβάλλε-
ται εἰς πῖλον ἢ εἰς ἐσθῆτα, εἰς χειρίδας ἢ εἰς λαίμοδέτην.
Ἢράκη δὲν μᾶ; ἔλειπον βεβαίως, τὰ συνερῶσαμεν λοιπὸν